

SANCTISSIMI JEHOVÆ DUCTU
DISSERTATIONEM PHYSIOLOGICAM,

De
**CONCOCTIONE
VENTRICULI,**

Consensu

AMPLISS: FACULTATIS PHILOSOPHICÆ,

In Regia Acad. Aboënsi,

Sub P RÆSIDIO

VIRI Amplissimi & Celeberrimi

DN. M. PETRI HAHN,

Scient. Nat. Prof. & Bibl. Ord.

Pro solitis in PHILOSOPHIA HONORIBUS
conseqvendis,

*Publico, placidoq^z eruditorum examini
submittit.*

SAMUEL DYCAN DER

Wiburgo - Carelius.

*In Auditorio Maximo, ad diem 13 Junii,
A. CHRISTI, M. DCC. VIII.*

Exc. Jo. WAL,

СЕГОДНЯ
СВЯТИИ

ПОЧЕМУ
СВЯТИИ
СВЯТИИ

CANDIDO LECTORI.

On minus de compositissima illa formatione corporis, quam necessaria ejusdem conservazione, sollicitus erat sci-entissimus nostri Conditor; Est enim corpus nostrum ut & animalium in perpetuo motu, semperque aliquid particularum fluidarum perditur, idcirco prouisum erat, ut substantia illa deficiens aut deperdita ipsis alimentis reficeretur atque restauraretur, quæ premissa concoctione in corporis nutrimentum cedunt. Ne vero cibis in ventriculum delapsis subito efflueret, natura eum formavit tortuosum, ut recepta continendo mutari, & ad concoquendum preparari possent. Quam autem modum sci-

scivisse concoctionis, non parum faciat ad intelligendam structuram corporis humani, quæ scientia inter præcipuas haud infimum tenet locum, idcirco hoc potissimum argumentum, cuius jucunditate alectus eram, discutiendum duxi. Tu interim

CAND. LECT. si quid minus voto efferit, pro Tho quo es favore, ignosce; Mibi siquidem exilitatis mee conscio, volupe admodum est a Te corrigi docerique, sicuti a vero aberravero.

---- ---- Unum Tritonia Pallas,
Qvem docuit, multaque Insignem
reddidit arte.

§. I.

§. I.

Cum rerum intelligentiae
a verborum intelle^ctū
multum dependeant,
juxta illud Epicteti:
Ἄρχη τῆς παιδεύσεως η τῶν
ὄνομάτων Ἐπίκεψις. Qua-
propter in ipsius tituli Ονοματογία ex-
aminanda paululum immorari lubet, ut
forte ea, quæ involuta sunt, evolvantur,
cæteraque deinceps tanto majori radi-
ent luce. In vocabuli concoctionis nota-
tione non est ut diu versemur, cum illud
a præpositione inseparabili con, & ver-
bo coquere, derivari, etiam illis notum
esse existimo, qui vel mediocrem in
Grammatica addiscenda operam posue-
re. Num vero coquere, incunabula ha-
beat Hebræa, Græca vel Latina, Philolo-
gis disceptandum relinquo. Enumeran-
dis autem variis significationibus, quæ
ad concoctionis varios usus spectant,

A

lubens

lubens supersedeo, cum hæc a nostro proposito prorsus sint aliena; Nobis solummodo concoctio ventriculi consideranda venit. Faciunt vero Physiologi trium coctionum intra cavitates suas peragendarum mentionem. Primam dicunt fieri in ventriculo, unde & χύλωσις dicitur; Secundam in Corde; Tertiam vero in singulis partibus, nimirum glandulosis & Chylificationi appropriatis. Nomen autem ventriculi originem suam debet primitivo vocabulo Venter, quæ pars corporis sub Diaphragmate sita, a pectore ad pubem sese extendit. Græcis ἡ κοιλία, Germanis der Bauch / Svecis vero Buuk audit. Gaudet ventriculus figura rotundo-oblonga sâsom en Lappstoo. Et constat tribus Tunicis

1. Membranacea. 2. Carnea. 3. Glandulosa.

MEMBRANACEAM TUNICAM facit Peritoneum quod omnia intestina investit, idque in Hernia (Ecarinlopp) rumpitur.

MEDIA CARNEA est, constatque fibris dupli ordine vel decussatim fitis. Hæ fibræ dum a spiritibus influentibus elongan-

gantur vel abbreviantur, faciunt ad motum ventriculi, ut undique se vel contrahere vel extendere possit, pro quantitate nunc majore nunc minore alimento rum ingestorum.

TUNICA GLANDULOSA består af Kört-
lat/ cujus glandulæ segregant fermentum ventriculi a sanguine. Hæc Tunica ab interiore parte velamento obducitur bombycino. Hvilket seer uth rått som **Sammet.** Haetenus nominalia.

§. II.

Antequam vero in re ipsa versari animus est, refert omnium primo de natura & indole ingerendorum seu cibi & potus, nonnihil differuisse, quatenus diversæ sint eorum affectiones & operationes, pro concoctione vel facilitanda vel retardanda. Cibos in primis concoctu faciliores & contra, eo ordine referemus, ut in ipso Auctoris ANDREÆ SPARMANNI **Sundhæß Spiegel/ (A)** Svetico idiomate verba expressa habentur, ita enim ille: **Utaf den Spijs som**

i vår Kroppz substanz förwandlas/ och gifwer god Födzell / så är Wålbakat Bröd/ Södt Mandell/ Hikon/ Lactuc/ Spinet/ unge Höns/ färstke Hönsågg/ Capuner/ Kalckoner/ Phasaner/ Rapp- höns/ Kramsfoglar/ Järpar/ och andre små Foglar/ som sig på bergachtige orter uppehålla. Item ungt Stute- Swijne- och Fårekjöt/ Fisk med Fiell/ som tages i flytande watn/ besynnerligen uår han kokas med halfparten Wijn och Watn/ och med Specerii tilredes.

Cibi vero concoctu difficiliores, nu- trimentum sanguinemque gignentes crassiores, ut prædictus Auctor habet, sunt videlicet: Gammalt Ore- Koo- och Swijnekött/ Bocke- Gete- och Hiorte- kött/ måst alla Watufoglar med sine åga. Item Store Foglar som hafwa groft Rött/ såsom Liädrar/etc. Allehandā slaaž grof och stoor Fisk/ såsom Lax/ Stör etc. Ähl och andre som hafwa en fetachtig stemmigheet med sig: Så och Osiror/ Muslor/ Kräfweter/ med min- dre the icke synnerligen tilredde warda/ Lärr

Tårr-Rökt- och Insaltat Fisk och Rött/
 Gammal Ost/ Bröd som icke väl jást
 är / Omogen Frucht / mästredelen pläck
 Fruchter/ och Gräs som brukas til Råhl/
 förutan de som här för uppräcknade åre;
 Haec tenus ille. Laudat Cicero Epicu-
 rum, qui cibo utebatur savissimo & fa-
 cillimo ad concoquendum; simplicem-
 que cibum homini utilissimum esse di-
 cit Plinius (B). Et quoniam concoctio
 est divisio partium, patet res quæ ar-
 etissime cohærent, difficiliori modo con-
 coqui. Diversa ratio est alimentorum
 minus arête inter se cohærentium.

Potus vero (quem una ad corporis
 nostri sustentationem habemus) sum-
 mam esse necessitatem, arguit non tan-
 tum intolerabilis molestia & infirmitas,
 quam ex siti vehementiore & longiore
 sentimus, sed quod alimenta solidiora
 sine liquidis nec commode digeri, nec
 dispensari valeant: (C) Potulentorum
 genera, uti notum, sunt varia, ut Vi-
 num, Cerevisia, Aqua &c. Vina vero,
 prout ex variis terris adferuntur, varia-

quoque ostendunt Phœnomena. Sunt tamen hæc aquis & cerevisiis &c. modice sumpta præstantiora; Quippe magis spirituosa, refocillationem viresque tribuunt corpori mirum in modum.

*Vina, igitur, bibant homines, animantis
cætera fontes,
Absit ab humano pectore potus aquæ.*

(A) Ithen andra delens 2. Regula om Spijsenß qualitet pag. 250. & 251. (B) Plinius lib. II. cap. 53. (C) Johannes Bohnius Circ. Anat. Pbyf. Progym: 8. pag. 129.

§. III.

Verum hic ne longius abeamus, revocat nos dictorum ratio, ut jam in ea, quæ ad præparationem & concoctionem alimentorum spectant, inquiramus. Incipiendum ergo ab ipsa INGESTIONE cibi in os, Ore enim cibum capimus, sputum ejicimus, hinc concavum est, ut & capere possit cibos & continere, ipsum etiam aerem admittere & emittere. (D) Num vero liquida solidis, an solida liquidis

dis præmittenda, ad consuetudinem & naturam uniuscujusque in primis attendum. Illi tamen, quibus dura est alvus liquida præmittant, qui vero alvum habent liquidam, durum & solidiorem cibum omnium primo capebent; Quia hæc stipant inferius orificium ventriculi, ut cibus retineatur, atque sic Chylus per fermentationem acrior fit. A credo autem adstringit. In genere tamen consultum est, ut omnes primo, iusculis edendis adseverescant; Liquida enim vias aperiunt, per quas transibit Chylus.

(D) Job. Sperl. Phys. Anthropolog. p.m. 634.

§. IV.

INGESTIONEM proxime sequitur MASTICATIO, quæ modo fit Mechanico, ope videlicet nervorum constringentium superiorem & inferiorem maxillam, ut & muscularum, linguæ, labiorum & dentium auxilio. Communiunt vero dentes *Incidendo*, *Frangendo*, ac *Conquassando*. Incisioni interviunt dentes

tes priores, ideo *incisores* appellati. *Cannini* reliquis paulo longiores, confringendis durioribus cibis famulantur. *Molares* postremum occupant locum, & molæ instar, inquit Sperlingius (E) in minimas partes dividunt cibum. Est autem *Masticatio* operatio, quæ debet præcedere concoctionem ventriculi, & est valde necessaria, hinc propter multiplicem usum masticationis, non inepte Arabes illos animam suam odisse dixerunt, qui masticationem negligunt. (F) Dissecantur vero omnia & in minores partes resolvuntur, in eum maxime finem, ut concoctio facilior fiat in stomacho. *Wij* funna intet swälja Øren heel øktag/ som en Tiggiaare för Prag tilböd sig at giöra/ hvilcken jámwähl wille åta upp ett heelt Swijn med hull och håår. Och när han fick see en Karl/ som ville förråda Staden/ bad han at få åta upp honom/förutan Wårjan och Spårarna. Peccant ergo Ethice & Physice, inquit Sperlingius (G) qui ob voracitatem integros fer-

ferme cibos deglutiunt; Ventriculo enim materiam nondum preparatam committunt, sibiique ipsi morbos, symptomata, mortemque prematuram accersunt.

(E) Sperl. Phys. Anth. p. 351. (F) Bohnius Anatom. Phys. pag. 133. (G) Phys. Anthropolog. p. m. 381.

§. V.

AD Masticationem plurimum confert SALIVA, quæ ex particulis variis, utpote aqueis, falsis & acidis &c. composita est, & prodit ex glandulis salivaribus inter dentes, genas & palatum &c. dispersis, quippe eandem pro libitu ex ipsis glandulis, quis si experiri velit, prolicere atque expellere potest. *Eadem particulae* ait Benjamin Broeckhuyzen, (H) Simul collatæ, dentium vel linguae ope, cibos perforare, pincidere, sive secundum minores particulæ & maiores superficies reddere possunt. Ratione ergo hujus texturæ intrinsecæ, verba sunt Bohnii, (I) i. e. per aquositatem ac sanguinem suam, vincula masticatorum laxat,

adeoque pariter pro accuratiore saporum dignazione laborat. Hinc *Saliva* primum principium agens a *Physiologis* appellatur.

(H) *Oeconom. Animal. Articul. 41. p.m. 47.*
 (I) *in Circul. Anatom. Physiolog. p. 134.*

§. VI.

Ex Masticatione ad DEGLUTIONEM progredimur, quæ æquè sit Mechanice, videlicet per Oesophagum juxta Epiglottida. Inserviunt Deglutioni Lingua & ipsa Saliva cibis permixta, nec non spiritus animales, qui in musculos invehuntur Laringis. Larinx dicitur supremum Gutturis; Guttur autem ante Oesophagum est, exquisitissimam habens sensationem. In Deglutione Oesophagus sese expandit a parte superiori ad accipiendo cibum, si vero cibus diutius, quam par est, ibi detinetur, spiritus ægre meare potest. Epiglottis dicitur ponticulus iste qui regit asperam arteriam; Och öfver den stall all Maat gå som man svälger ned.

§. VII.

§. VII.

Postquam jam cibus potusque ventriculi cavum subintravere, hujus Tunicae carneæ diversi ordinis fibræ, ut antea dictum est, sese contrahunt, ut instar placentæ crumenæ globulum continentis, cibū undiquaq; complectatur ventriculus. Coarctantur simul dicit Charleton (K) utrumq; ejus orificia; Superius quidem ne ad cerebrum effument vapores; Inferius autem ne cibus in Chylum probe nondum conversus, ad intestina immaturius delabatur. Quod vero orificia ejus non claudantur omnimode, rationibus quamplurimis confirmat Bohnius, quarum recensionibus immorari, vetat pagellarum angustia. Inferius tamen orificium superiori, minus arête ac firmiter occludi, experimento probat Charleton, factō nimirum in vicinia foramine, immisoque digito stylōve. Accingente autem sele ventriculo ad concoctionis munus obeundum, cibus statim emolliri ac dilui incipit, partim

Salivæ, partim potus, partim aliis
cujusdam succi, in ventriculo reperi-
ti, beneficio.

(K) Gualterus Charleton exercit: Phys.
Anat. de Oecon: animal. pag. 16.

§. VIII.

Facta hac pro emolliendis cibis made-
factione, FOTUS SIVE CALOR circum-
jacentium partium deinceps coctionem
mirifice promovet, sunt vero illæ partes
Lien, Hepar, Pancreas & Mesenterium.
Hæc viscera Galenus (L) vocat quasi
foculos quosdam igniarios; Earum quippe
partium particulae, inquit Benjamin
Broeckenhuylen, celeriter & vario motu ad-
actæ, cum per poros ventriculi, foris introspe-
ctantes, inde sinenter pelluntur, non possunt non
suo impulsu excitare fermentationem, qua to-
tum hoc negotium perficitur. (M) Est quoque
OMENTI tegentis interiorem ventri-
culi partem, non minimus usus, illud
enim innatum ventriculi calorem con-
clusum tenet, ne calori facilis evolandi
spa-

spatium detur. Neque vero censendum est cibum simul & semel, agitante calore in stomacho liqvescere, nec inter se misceri partes seu pisa in olla, sed externæ partes ciborum, & proximæ ventriculi lateribus, prius liqvescunt; Qvod vindendum est in canibus, paulo ante eorum Anatomiam, pastis.

(L) *Lib. 14. de usu part. cap. 8. (M) Oeconom. animal. pag. 49.*

§. IX.

Ut autem Ventriculus tanto facilius assumpta miscere & expellere valeat, opus habet motu qvodam comprimente & conqvassante, qvi ventriculo donatus, PERISTALTICI etiam nomine venit a Medicis, ventriculum ope fibrarum reticulorum & transversarum, comprimi ac dilatari comperientibus. (N) Appellatur præterea a Blancardo (O) motus vermicularis, qvod instar vermium intestina lese contrahant. Juvant vero hunc motum in intestinis factum, valvulae conniven-

tes, item compressio Abdominis. Neq;
est ut Medicos antiquos, hunc ignorasse
motum existimemus, illum enim Erasi-
stratus (P) περισολην, Galenus Περι-
σταλτην ενθεωσαν (Q) & Carolus Ste-
phanus naturalem vocavit. (R) Alii
facultatem expultricem nuncuparunt,
ac procul dubio ob causam, qvod non
tantum ad secretionem utilium, sed
& inutilium, utpote fæcum excretio-
nem per anum, conferre videtur.

(N) Thomas Bartb. Anat. lib. 1. cap. 9.
(O) Lex. Med. (P) Apud Galenum defa-
cile. naturalis lib. 3. cap. 4. (Q) Com-
ment. in lib. 6. Hip. Epidem. pag. 533. thes. 9.
(R) de dissect. part. corp.

§. X.

Cum vero SPIRITUS ANIMALES
sentiendi & movendi vim toti cor-
pori tribuant, etiam Motum Peristal-
ticum quam maxime promovent, Ita
ut ratione bujus principii moventis, inquit
Boh-

Bohnius : (S) *etiam utique omnis motus partium solidarum, in animalibus observabilis, animalis dici queat ac debeat.* Hic pro varietate partium, quibus communicatur, nunc utrumque, nunc alterutrum agit. (T) *Juvant moderata quies & mediocre exercitium, non solum sanguinis circulationem, verum etiam faciliorem Chyli distributionem.* Tribuant etiam tantum ut Spiritus animales in continuo sint vigore; Si vero secus evenerit, audiendum est illud Ovidii :

.....

*Ignadum corruptum
obis corpus.*

(S) *Circul. Anat. Phys. de motu animal.*
p. 451. (T) *Sperl. Phys. Anthrop. p. m. 513.*

§. XI.

Hisce motibus excitatis, ipsa FERMENTATIO quoque incitatur, quae dividit ac separat particulas, ut melius fieri possit concoctio. Sic ex Prisana contusa non potest fieri vinum combustum

sum, vel ex farina cujuscunque gene-
 ris sit, panis, antequam fermententur.
 Neque illi possunt elici spiritus ab ejus-
 modi materia, nisi præmissa fermenta-
 tione. Hanc Philosophi & Chymici hu-
 morem vocant, qvi resolvendi poten-
 tiā habet quasvis res ingestas, & qyan-
 tum in se est, in suam naturam con-
 vertere. Sic si parum aceti vino in-
 fundas, totum vinum acescit. Och en-
 lijten Suurdeeg försyrar hela Degen.
 Hoc fermentum acidum esse , probat
 Thomas Villis Medicus Oxoniensis (U)
 dicit enim : *Chyli in ventriculo coctionem,*
ratione fermenti cuiusdam acidi fieri, vul-
go receptum est ; Et paulo post : Non im-
probabile videtur, hoc fermentum ventriculo
implantari, ut sit tanquam Chyli confecti
residuum, quod plicis ventriculi insigatur, ibi-
demque acescens, fermenti naturam induat,
non secus ac portio masse frumentacea fer-
mentata, Et ad acorem servata, pro con-
servando pane fermentum satis idoneum e-
vidit. Pariter hujusmodi humor acidus ex
ali-

alimentis paratus, & in ventriculo diu congesitus, alimenti coctionem & subactionem promovet: Acida enim que sale ad fluorem erecto, refertissima sunt, corporibus tum fermentandis, tum dissolvendis optime conducent; quare hujus actione, sal & sulphur, quibus esculenta abunde scatent, in ventriculo confringuntur & in partes minutas rediguntur. Hactenus Villis. Acidum hoc fermentum esse annotavit etiam Sennerius, (V) dicens in ventriculo reperiri humorem acidum, ingenitum & connatum (loquitur de fermento) quem relicta cibi portio bene elaborata auger & fovet, qui non est crassus sed tenuis, &c. Hippocrati (X) quoque acidum dicitur hoc ipsum fermentum; Verum non negandum, praeter hasce particulas acidas etiam in fermento esse Alcalinarum, oleolarum, acido-volatile aliarumque plurimarum particularum congeriem, cum illud fermentum sit menstruum quodam universale solvens. Ad FERMENTATIONEM itaque requiritur 1. Aësber seu materia subtilis. 2 Pororum & figu-

varum diversitas, in iis rebus qvæ invicem fermentari debent. Generant præterea fermentum Sal, Potus, Saliva, Glandula ventriculi, Reliquæ ciborum in ventriculo, &c. Qvare autem fermenti non digerat ventriculum ratio est: Quod 1. Tunica Villosa illudit fermentum, instar facci lana repleti & ad murum applicati, qui globulo emisso non cedit. 2. Alia est texitura rerum ingerendarum & ipsius Ventriculi. Fit autem fermentum illud Catholicum pro natura & constitutione uniuscujusque. Sic Gallorum, Hispanorum & Batavorum, &c. palato non arrident ista fercula, queis Lappones & Finnones nostri apprimè delectantur. Fermentum autem quamdiu in ea est temperatura, quæ corpori nostro convenit, tamdiu bene ipsa quoq; digeruntur alimenta.

6.

(U) *Diatrib. Med. Phil. de Fermento*,
pag. 26. & 27. (V) *Lib. 3. Med. Pract.*
pag. I. §. 2. cap. 5 qvæst. I. (X) *Sccl. 6.*
Aphorisi. I.

§. XII.

Pefacta Fermentatione, tota mixtura
 tenuissimi liqvoris in intestina delabi-
 tur, qvi albidi cujusdam tenuiorisque
 hordei tremoris vel pulmenti consi-
 stentiam æmulatur. Hunc succum Me-
 dici & Philosophi Chymi nomine com-
 muniter insigniunt. Postqvam vero va-
 sa lactea pertransivit, tunc demū CHY-
 LUM appellant. De colore ipsius Chy-
 li magna est controversia inter Physio-
 logos, an semper lacteus is sit, aut an-
 non potius assumptorum tinteturam in-
 terdum præ se ferat? Respondet Boh-
 nius (V) ad ea qvæ objici solent in
 hunc modum: *Chylus tamen perfectior &*
a crassamentis ac fœculentiis liberatus, sem-
per albicans conspicitur intra vase lactea,
perinde ac tinctura vegetabilium turbide ac
erasse, post filtrationem demum, aut simi-
lem separandi rationem, diaphaneitatem con-
gruam recipiunt. Ipmam vero albedinem
 Chyli provenire ex sulphure & sale ali-
 mentorum volatili acido ventriculi com-

binata, auguratur Villisius; Bohnius vero rem haudquaquam in dubium vocans, firmiter afferit eam esse a substantia alimentorum oleosa & aqua. Verba ipsius ita jacent: *Verosimilius est, eo ipso dum menstruum digestivum mucilaginosa & oleosa vegetabilium ac animalium substantia, tanquam alibili, impregnatur, hanc semper eandem lymphæ pelluciditatem aquream in lacteum albedinem commutare, donec illa deposita, pristinam diaphancitatem recuperet solvens.* (Z.)

Nostrum non est diremisse hanc litteram, potius tamen, si dicendum erit, Bohnio credimus. Qvod vero ad temporis spatium attinet, quo Chylificationis opus integre absolvitur, sciendum est nihil certi posse determinari, cum pro varietate temperamentorum, etiam ciborum assumptorum, tum quantitatis tum qualitatis respectu, aliarumque circumstantiarum ratione, haud exigua in eo obliteretur diversitas. Nam ut haec in specie attingam, quibusdam hominibus adeo vegetus atque robustus

obtingit ventriculus, ut intra 4 aut 5 ad maximum horarum spatium, concoctionis munus rite peregerit; dum aliis contra tantæ debilitatis sit, ut 8 vel 10 immo aliquando 13 horas eidem muneri incumbat. In genere tamen & ut plurimum, verba sunt Cl. Bohnii, Chylificatione intra 6 vel 7 absolvitur horas, citius quidem in vigilantibus, quam dormientibus. Quidquid sit, ipsamet tamen natura dicit Charleton (A) Nobis certissimum indicit indicium, quo singulis absolutæ jam in ventriculo concoctionis tempus clare innoscet; idque inanitionis est sensus, & ad querendum novum cibum appetitus. Expellitur vero Chylos in intestina 1. ope fibrarum per inferius orificium ventriculi. 2. Huc facit motus intestinalis & Diaphragmatis. 3. Exprimitur insuper beneficio muscularum Abdominis. Intestina sunt tubuli quidam continui, a ventriculo procedentes usque ad foramen excretorium. Elapso Chylo in intestina, Fel in ipso HEPATE contentum, atque ope muscularum Abdominis &

reliqvarum partium adjacentium leviter detrusum, excipit eum, atque separnit utilia ab inutilibus. Qvæ vero portio Chyli, ad sanguinis generationem destinata est, per vasa lactea primi & secundi generis, fertur ad ipsum Cor, & deinde ad arterias & venas, & sic consequenter ad peripheriam totius corporis; Cætera utpote fæces, per intestina ad anum propelluntur.

(Y) *Circul. Anatom. Phys. Progymn.*
so. p. m. 156. & 157. (Z) *Circul. Anat. prædicto loco.* (A) *Excercit.*
Phys. Pract. de Oeconom. animali. p. 30.

§. XIII.

Hæc sunt CAND. LECTOR, qvæ præcipue circa concoctionis modum, pro temporis & pagellarum angustia, nobis tanquam per transennam spectare, contingit; Esset quidem ulterius occasio deferendi de Galaxia seu itinere Chyli, de Sangvificatione & circulatione sanguinis, de Depuratione ejusdem, ut & distributione succi nutritii per nervos,

vos, verum enimvero cum haec longe
 discrēpent a nostro proposito, extraque
 Chorum, ut ajunt, saltare nefas ha-
 beatur; Nobis itaq̄ tenuitatem nostram
 ingenui fatentibus, longioribus tibiis
 canere nec lubet neque
 licet.

SOLI DEO GLORIA.

In elegantissimam

De CONCOCTIONE VENTRICULA
Dissertationem,

Clarissimi Candidati

DN. SAMUELIS DYCANDRI,
Fautoris Eftumatissimi.

Est labor Herculeus fatis qui major habetur
 Sudare in castris, jugiter Aoniis,
 Hac tibi castra placent savissime amice
 DYCANDER.

Nam placuit doctâ delineasse manus
 Miros venericuli Meandros atque recessus,
 Hinc Lauro cinget Turba novena comas.
 Vive diu felix, Rex calz vota secundes!

Carminibus vives tempus in omne meis.

Sinceri amoris declarandi gratia, festina-
 ti calamogratulabundus accinebam
JOHANNES PLOGMAN, Wib, Carel,

Clarissime DN. CANDIDATO.

Qui ad summos sapientiae honores ascendere
cupit, is multas lucubrationes studiis impen-
dere necesse habet, si alias diligentiam suam in Mu-
sarum adyta penetrare velit. Hoc ipsum a tene-
ra etate Clarissime DN. CANDIDATE, egregio
Tuo conatu, & dissertatione perdocta de CONCO-
CTIONE VENTRICULI Te fecisse demonstras, dum
eximii ingenii Tui vires in tam sublimi materia
publice ostendere cogitas; Gratulor itaque; ex a-
nimo exantlatos labores, vovens velit supremum
Numen, Te, qui cæpisti ingredi gloriae viam, &
Laurea dignum Te praestitisti, intromittere Tua
post facta in templum felicitatis æternæ! Vale.

Hoc Faustæ acclamacionis ergo apposuit

JORDAN LAVONIUS, Wib. Car.

Impiger Herophili qui mira palatia lustras,
Ult jam jam pateat, clausa culina Tibi,
Tu dasibus frueris, Tu Nectarœque liquore,
Est laetis fatis bac, mensa parata cibus.

**In honorem Cl. Dn. Cand. & Institutoris
sui omnium exoptatissimi scripsit
SAM. REUTER, EMMAN. FIL.,
Tavastensis,**

